

Una altra oportunitat perduda per a Israel

ROSA MASSAGUÉ, periodista

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 7 de juny del 2010

«No hi ha compassió o respecte pel feble al Pròxim Orient; qui no és capaç de defensar-se a si mateix, no té una segona oportunitat». La frase no és del desaparegut líder palestí làssir Arafat, ni de l'actual president del dividit ens àrab, Mahmud Abbàs, i encara menys del líder del gueto de Gaza i cap de Hamàs, Ismaïl Hania.

És una antiga frase d'Ehud Barak, primer ministre laborista d'Israel quan la va pronunciar i avui ministre de Defensa en un Govern conservador dominat pels partits més ultres. Com a titular de la cartera bèl·lica, l'autor de la frase també és el responsable de l'assalt a la flotilla que aspirava a alleujar el setge a què estan sotmesos el milió i mig d'habitants de Gaza.

Encara que antigues, aquelles paraules resumeixen l'estat d'ànim d'un Israel que es considera víctima assetjada per uns enemics amb els quals només val l'ús de la força i incompresa pel món que condemna les seves accions i l'aïlla.

El rebuig a la comissió internacional d'investigació proposada per Ban Ki-moon sobre el que va passar a bord del Mavi Marmara, en què Israel participaria amb els EUA i Turquia, forma part d'aquest victimisme estèril i contraproduent.

No s'ha après res del que va passar amb l'Informe Goldstone sobre l'operació Plom Fos respecte a les violacions dels drets humans durant l'ofensiva contra la franja de Gaza entre el 2008 i el 2009.

Com en ocasions anteriors, el Govern de Benjamin Netanyahu es va negar a cooperar per considerar que se'l condemnava per endavant malgrat les garanties que podia oferir el seu president. Richard Goldstone és un jutge sud-africà que es va guanyar el prestigi internacional al capdavant de la comissió que va investigar la violència policial en el seu país durant l'apartheid i els primers anys de la transició a una democràcia multiracial. També va merèixer respecte com a primer fiscal del Tribunal Penal Internacional per a l'ex-Iugoslàvia i Ruanda.

En el cas de Gaza, va acceptar només quan va aconseguir que la seva feina no es limités a l'actuació de les tropes israelianes i s'ampliés a les forces palestines. Goldstone no només no té prejudicis antiisraelians. És jueu i ha col·laborat en el seu país amb organitzacions sionistes. Ni així. Netanyahu va deixar escapar l'ocasió per defensar la seva actuació.

UNA ALTRA FRASE que ve a tomb és la cèlebre d'Abba Eban el 1973. Segons l'exministre d'Exteriors israelià, «els àrabs no perden mai una oportunitat de perdre una oportunitat». Avui és vàlida, encara que és ampliable més enllà dels àrabs. És reflex de la política de Netanyahu i aliats, com Avigdor Lieberman, autors, segons Haaretz, d'un setge sobre la democràcia israeliana.